

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 71.031 van 22 januari 1998
in de zaak A. 41.686/VII-9266.**

In zake : 1. Didier AMELINCKX,
2. Jaak AMELINCKX,
wonende te TISSELT-WILLEBROEK,
Jozef De Blockstraat 72

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse Executieve, thans de Vlaamse
regering.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Didier en Jaak AMELINCKX op 8 december 1989 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van het ministerieel besluit van de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting van 5 oktober 1989 waarbij het beroep van tweede verzoeker tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 16 februari 1989, houdende het verlenen onder bepaalde voorwaarden van een vergunning aan tweede verzoeker tot het uitbaten van een inrichting voor het recupereren van kunststofafval te Willebroek, J. De Blockstraat 70, ongegrond wordt verklaard;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de beschikking van 3 februari 1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoekers;

Gelet op de beschikking van 5 november 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 januari 1998;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat met een schrijven van 5 november 1996 het bevoegd lid van het auditoraat aan de verzoekers onder meer heeft gevraagd wat volgt :

"Gelet op het voorgaande, verzoek ik U mij te laten weten of U nog belang heeft bij het annulatieberoep tegen het ministerieel besluit dd. 5 oktober 1989 en dit belang desgevallend te verantwoorden".

Met een aangetekende brief van 13 december 1996 deelde de raadsman van verzoekers mee wat volgt :

"In deze zaak ben ik de raadsman van de heren AMELINCKX Didier en AMELINCKX Jaak, die mij Uw brief van 05.11.1996 overmaken.

Het is inderdaad zo dat intussen mijn cliënten van de overheid een volledig nieuwe vergunning hebben bekomen, die o.a. ook aan de destijds door mijn cliënten in hun annulatieberoep geformuleerde bezwaren en middelen tegemoet komt.

Gezien zij verder geen schade hebben geleden door het destijds opleggen van de betwiste vergunningsvoorwaarden, kunnen zij er dan ook mee akkoord gaan dat hun belang bij het annulatieberoep tegen het ministerieel besluit van 5 oktober 1989 is komen te vervallen.

Kliënten wensen echter wel te vragen dat de gedingskosten ten laste van de verwerende partij zouden worden gelegd, nu :

- het belang wel degelijk bestond ten tijde van het instellen van de vordering, en enkel is komen weg te vallen lopende de procedure voor de Raad van State;

- dit verlies van belang te wijten is aan het feit dat de verwerende partij lopende de procedure wel degelijk voor de verzoekende partijen een passende vergunning heeft afgeleverd;
- bijgevolg het verlies van het belang van de verzoekende partij niet aan deze partij zelf te wijten is;
- het beroep van verzoekers ook zeker niet kennelijk had dienen afgewezen te worden.

Op basis van de rechtspraak van de Raad van State terzake (zie o.a. R.v.St. nr. 41.514, 05.01.1993, Arr. R.v.St., 1993, z.p.; R.v.St. nr. 40.165, 27.08.1992, Arr. R.v.St., 1992, z.p.; R.v.St. nr. 43.417, 22.06.1993, Arr. R.v.St., 1993, z.p.; R.v.St. nr. 26.112 en 26.113, 28.01.1986, Arr. R.v.St., 1986, z.p.), meen ik dan ook namens de verzoekende partij te mogen vragen dat de gedingskosten ten laste worden gelegd van de verwerende partij";

Overwegende dat uit dat schrijven blijkt dat verzoekers van oordeel zijn dat zij over geen actueel belang meer beschikken; dat dienvolgens het beroep onontvankelijk is;

Overwegende dat aangezien het verlies van verzoekers belang niet aan henzelf kan worden toegerekend, terwijl het beroep ook niet kennelijk had dienen te worden afgewezen, het past de kosten ervan ten laste van de verwerende partij te leggen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op achtduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tweeëntwintig januari 1900 achtennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

M.-R. BRACKE.